

Toca Me 2012

Po tříleté pauze se opět konala jedinečná konference

s názvem Toca Me. Tato, v pořadí již šestá, konference nesla

podtitul Inspired by Design (Inspirován designem).

Konference je tradičně pouze jednodenní a konala se 11. 2. 2012 v německém Mnichově. Zahájena byla jako obvykle ve 14 hodin v bývalé tovární hale Reinhalle a zakončena večírkem tamtéž. Vzhledem k tomu, že poslední příspěvek končí kolem 22. hodiny, dá se výlet zvládnout jako jednodenní. Ráno vyrazíte z ČR (v mém případě z Prahy) a v noci se vrátíte. Jedna cesta autem z Prahy trvá kolem 3,5 hodiny. (Vlak je v daném případě nevhodný, protože ve večerních hodinách jsem nenašel žádný vyhovující spoj.)

Jednodenní model návštěvy jsem volil v minulých letech, letos jsme se rozhodli strávit v Mnichově tři dny, abychom si akci řádně užili. Jak už jsem psal v recenzích na Toca Me 2008 a 2009, má tato akce širší cílovou skupinu než grafické designéry. Jádrem akce se stal motion design. Z pohledu grafického designéra akci vnímám jako mezioborově inspirující. Letos jsem s sebou poprvé vzal i manželku (je fotografa), která přínos akce vnímala stejně.

Mate Steinforth (Sehsucht)

Organizátoři postavili sled přednášek logicky. Na první místo dali tu nejvíce komerční. Tato přednáška byla příjemně reálná, ale přitom inspirativní. Mate Steinforth publikum provedl několika klíčovými zakázkami kreativní agentury Sehsucht, která má hlavní sídlo v Hamburku (přednášející je však z její berlínské pobočky).

Líbilo se mi, že velmi názorně popsal průběh produkce reklamních videí pro velikány typu Google, Peugeot, Mercedes-Benz a další. Apokalyptický showreel pro sporták Lamborghini Aventador můžete vidět na webu www.sehsucht.de. Natáčel se v Kalifornii v poušti Coyote Dry Lake Bed. Stojí za vidění a bylo přínosné si poslechnout, jak vznikal... něco, s čím se jako freelancer asi v životě nepotkám... V Čechách totiž asi jen tak nepotkám ani to auto. ;)

Prohlédnout si můžete pro inspiraci také soukromé portfolio přednášejícího na adrese www.mateuniverse.com.

Champagne Valentine

Následující dvojice z Holandska, vlastními jmény Anita Fontaine a Geoffrey Lillemon, mě moc neoslovila. Jejich práci, která se řadí do kategorie moderního digitálního umění, nerozumím, a tak raději nechám na čtenářích, aby si udělali vlastní úsudek návštěvou webu www.champagnevalentine.com (malá nápověda: nezdávejte to hned, ale klikněte, i když se vám bude zdát, že není na co).

Field

Dvojice Vera-Maria Glahn a Marcus Wendt provozují londýnské studio Field (www.field.io), oba jsou však rodilí Němci. Zřejmě i díky tomu si dokázali rychle získat publikum, včetně mě. Po zhlédnutí jejich příspěvku nezbývalo než souhlasit s jejich výrokem, že „z druhé strany obrazovky vše vypadá tak

jednoduše“. A pokud vás zajímá, jaké trendy nás podle Field čekají v blízké budoucnosti, tak jsou to: 1) behaviorální totožnosti; 2) nové formy vyprávění příběhů; 3) umělec-designér-podnikatel; 4) nové metafory pro abstraktní svět. Přeberte si to, jak chcete, účastníci konference také vysvětlení nedostali.

Evan Roth

Tento mladý Američan žijící v Paříži se ve své práci hodně zabývá graffiti. Přestože mi není čmárání po domech vůbec blízké, jsem moc rád, že existují lidé jako on. Na jeho přístupu se mi líbí zkoumání esence a alchymismus,

se kterým ke sprejování přistupuje. Je zakladatelem open source formátu GML (Graffiti Markup Language), kterým se snaží analyzovat a popsat proces vzniku graffiti. Díky záznamu tvorby obrazu v čase, je schopen na graffiti nahlédnout prostřednictvím 3D i z jiného úhlu a vnést do zápisu prostor, kterým nahrazuje časovou osu. Podívejte se na www.graffitimarkuplanguage.com, pusťte si úvodní video a bude vám jasno.

Kromě graffiti poukázal Evan vtipně na ne jeden nešvar společnosti. V hlavě mi utkvěla hlavně jeho obezřetnost ke Googlu – tvrdí, že žádná obchodní společnost by neměla mít přístup k tolika osobním datům. Na tento problém se snažil ukázat tak, že si vyrobil kopii auta pro snímání Street View a dělal s ní na ulicích drobné lum-

párny. Se zlou se však potázal, protože lidé Google slepě milují...

Na vystoupení tohoto mladíka budu ještě dlouho vzpomínat, dokázal mě pobavit a zároveň nabít neuvěřitelnou dávkou energie. Díky! Když důkladně prozkoumáte jeho portfolio www.evan-roth.com a pustíte si videa k jeho projektům, věřím, že vás taky dokáže nadchnout a nebo třeba alespoň pobavit (pro zábavu zkuste třeba TSA Communication).

Golan Levin

První umělecké projekty tohoto dnes již profesora Electronic Time-Based Art na Carnegie Mellon University Pittsburgh pocházejí ještě z dob, kdy jsme zde žili v totalitě. Ve svém vystoupení dokázal publikum přesvědčit, že ve svých digitálních artefaktech neztrácí dech, ale určuje tempo... Jeho práce a přístup mě baví, nechci je zde však popisovat a vybízím k návštěvě jeho webu www.flong.com – nebudete litovat.

Na Toca Me se mi líbí mezioborový přístup i celkový způsob pojetí akce. Sál je tak akorát velký (cca 400 lidí), atmosféra příjemná, vstupné (59–99 €) únosné. Nechápu tedy, že zde nepotkávám víc Čechů.

TEXT JAN TIPPMAN

FOTO RADKA TIPPMANOVÁ

